

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer izvezem nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem doma za vse leto 14 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 14 h, če se ostanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvu je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Volilci! Meščani!

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke je postavil naslednje kandidate:

za II. volilni razred,
ki voli 24. aprila,

Jakob Dimnik, mestni nadučitelj,
Karel Meglič, posestnik in trgovec,

Ivan Milohnoja,
c. kr. finančni komisar;

Brezbrižnost ni na mestu in se lahko maščuje, zato Vas pozivljamo, da se v čim največjem številu udeležite volitev in volite priporočane kandidate. Njih imena dajejo Vam poročstvo za to, da lahko z mirnim srcem polagate upravo mesta v njihove roke.

V Ljubljani, dne 15. aprila 1908.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

Nemški blok.

Sanjarili smo ob državnozborski volilni reformi in veliko se je pisalo tedaj o bodoči slovanski ali vsaj slovansko-romanski večini v poslanski zbornici. Nova zbornica, in prav posebno proračunski odsek, sta pa pokazala ravno nasprotno lice. Nemci so povsod merodajni, proti njih volji se ne sme skleniti ničesar; vlada se celo z našimi poslanci pogajati ne sme, če to Nemci izključujejo, kakor se je to zgodilo glede celjske gimnazije.

Zanimiva evolucija se je izvršila v nemškem taboru. Oslabljeni so izšli iz volilne reforme, oslABLJENE so prišle nacionalne stranke z volišča, a kakor si bolnik pomaga z umetnimi sredstvi, so si pomagali tudi oni: zgradili so si **nemški blok**, čigar član je stranka, ki pravzaprav vanj ne spada — **klerikalizem**. Klerikalni Nemci so v bistvu prav tako nenacionalna stranka, kakor sploh vse klerikalne stranke, a vstopili so v nemški blok za zatiranje slovanskih narodov katoliškega veroizpovedanja, ker jim to sedaj kaže. Ta blok daje začasno Nemštvu zopet odločujočo veljavo, a pod varstvom te zveze se neovirano širi med Nemci klerikalizem. Ker se boje, da bi ne razneslo bloka, zadržujejo narodni Nemci boj proti klerikalizmu. S tem, da klerikalci ne prestopajo groze, da izstopijo iz bloka, držve v sapi nemške svobodomislice. Med tem pa se vsesava klerikalizem v vse nemške stanove, razjeda jih in zastruplja in zgodilo se bo nemškimi svobodomislicem, da bodo na notranjo nevarnost pozabili, ko so vse njih sile zaposlene v boju za vsako najmanjšo službico, ki jo hočejo odgristi Slovanom. Tako se jim pripravlja v lastnem narodu osveta, ker vse moči posvečajo zatiranju drugih narodov, svoj lastni narod pa pri tem zanemarijo in ga prepuščajo Rinu.

Nemci so si začasno res pridobili vsestranski »veto«, resnično za hip zopet dominirajo, a mi se tega ne strašimo. Ta nenaravna zveza med Derschatto in Gessmannom ne bode trajala predolgo. Afere Wahrmondova je osvetlila položaj: na eni strani je odprla pogled v nemški klerikalizem, ki večno ruje in hujska, na drugi strani nemške svobodomislice, ki so hiteli, da neizmerno razburjenje v interesu bloka in ministr-

skih sedežev pomirijo, pri prvih tedaj koncentracija na križarsko vojno in strankarski napredek, pri slednjih pa zatiranje in zadušanje plemenitih naravnih moči. Še se je posrečilo te sile zadržati, a vihar, ki je vršal v parlamentu, ko se je šlo za javno prečitavanje zaplenjenih Wahrmondovih odstavkov, je kazal, da pride še in razbije oklepe znotraj gnilega nemškega bloka, tako bode nemška inteligenca, ki bi rada podržala našo hišo, siloma pognana nazaj, da pometa pred lastnim pragom, ki ga obdaja bolj in bolj črna smet.

Že so izgubili Nemci kulturno vodstvo med avstrijskimi narodi. Narod češki je prevzel to vodilno mesto, kajti on se bori najodločnejše in najbolj odkrito zoper klerikalizem, ki hoče najti pot v njegovo notranjost. Če rabimo moralne pomoči v boju zoper črni strup, je ne iščemo več pri Nemcih, temveč pri Čehih. Za kulturnim porazom avstrijskega nemštva pa ni nikdar več daleč poraz v gospodarstvu in politiki. Tako bo s slavo nemškega bloka, na čigar zastavi sedaj prevladuje črna barva nad rdečino žolto, intakto se bo rodila zgodovinska vrednost tiste »taktične poteze« nemških voditeljev, ki so sklepali zveze s klerikalizmom.

Boj za češki uradni jezik.

Praga, 22. aprila. Pri okrajnem sodišču v Joahimu je neka stranka vložila češko tožbo. Sodišče je tožbo odklonilo, a praško nadsodišče je na pritožbo stranke razsodilo, da morajo sodišča tudi v nemških okrajih sprejemati in reševati češke vloge. Razsodbo je nadsodišče utemeljevalo s § 19. državnih osnovnih zakonov in s Stremayrovimi jezikovnimi naredbami. Nemci znova besne ter groze z represalijami, kakor brž se zbere državni zbor.

Najnovejši jezikovni spor imajo v Litomericeh. Na ondnotno okrajno glavarstvo je poslal okrajni glavar iz Roudnice češki dopis, vsled česar je litomeriško okrajno glavarstvo vložilo proti njemu disciplinarno ovadbo. Tudi okrajni sodnik v Litochovicah, Frye, ki je poslal okrožno sodišču v Litomerice češki dopis, je dobil poziv nadsodišča, naj se opraviči, zakaj uvaja češeno za notranji uradni jezik. Ker se ni mogel opravičiti, uvedla se je tudi proti njemu disciplinarna preiskava. Nemški časopisi dolže poslanca dr. Herolda, da je na zaupnem zborovanju pozival češke državne uradnike, naj posledno uradujejo češko tudi v notranjem poslovanju ter jim obljubil pomoč čeških državnih poslancev, ako bi se jih hotelo zaradi tega preganjati.

Zvišanje častniških plač.

Dunaj, 22. aprila. Kompromisna pogajanja zaradi zvišanja častniških plač se z ogrsko vlado nadaljujejo. Najnovejši predlog je sledeči: »Zvišanje častniških plač stopi v veljavo s 1. januarjem 1909, a dobi veljavo za pol leta nazaj. Za polletno zvišanje je treba 1½ milijona K, katero vsoto upa vlada prihraniti pri drugih proračunskih postavkah vojnega ministrstva, tako da bi se zaradi tega letošnji državni proračun ne zvišal. Ako se doseže kompromis do 30. aprila t. l., odloči se že v kronskem svetu prihodnje dni, kdaj se skličejo delegacije; v nasprotnem slučaju pride odločitev šele po obisku nemških zveznih vladarjev na Dunaju.

Stališče ministra Buriana omajano.

Dunaj, 22. aprila. »Zeit« poroča iz »dobrega vira«, da je stališče skupnega finančnega ministra tako resno omajano, da bo moral kmalu odstopiti. Za povod se navaja »velikoserbska propaganda« v Bosni. Baron Burian prestopi v diplomatsko službo. Za naslednika se mu imenuje grof Janoš Zichy, bivši predsednik in vodja madžarske ljudske stranke. Zichy je baje zaupnik prestolonaslednika.

Budimpešta, 22. aprila. »Magyar Ország« piše: Vsa velikoserbska propaganda je samo komedija, ki je izmišljena in vržena med svet le zato, da se škoduje neodvisni stranki. Izvor tej izmišljotini je v krogih okoli dvora, ki se hočejo na ta način rešiti Buriana, da se na ta način popolnoma izolira Madžare ter pripravi teren za veliko Avstrijo. Burian ni hotel biti slepo orodje v rokah klerikalcev, da bi širil klerikalno propagando v Bosni. Zato so morali priti Srbi z izmišljeno velikoserbsko propagando. V Bosni pa je mogoče le tako zopet napraviti red, ako se uvede absolutizem (?).

Maloruska propaganda.

Lvov, 22. aprila. Po umoru namestnika grofa Potockega se množe slučaji, da dobe odlične poljske osebe smrtno obsodbe v maloruskem jeziku. Dosedaj je dobilo take obsode 14 odličnih Poljakov, med njimi rimsko-katoliški škof Bileze w-

ski, rektor vseučilišča Dembinski, načelnik poljskega kluba Glabinski itd.

Mati morila Sičinskega je začela prostovoljno stradati, ker ji ne dovolijo lastne hrane. Oslabela je tako, da je dobila mrzlico ter so jo morali spraviti v bolnišnico.

V Przemyslu so razkrili dalekosežno malorusko tajno zvezo, h kateri so pripadali starejši gimnazijalci in mlajši učitelji.

Kriza na Bolgarskem.

Sofija, 22. aprila. Med vojaštvom in meščanstvom je nastala velika napetost, ki jo demokratski elementi še neprestano podpirajo. Ker se je vojni minister Nikolajev postavil na stran častnikov proti meščanstvu, je prišlo na drugi strani do napetosti med vojnimi ministrom in ostalimi ministri. Ako vojni minister ne bo sam uvidel, da mu je stališče nezdržljivo ter sam ne odstopi, odstopijo ostali ministri.

Bolgarija in Rusija.

Sofija, 22. aprila. Časopisi razno komentirajo govor, ki ga je imel ruski minister zunanjih del Izvolski v dumi o Balkanu. Zaključek je ta, da Rusija za sedaj ni pri volji, da bi se odločno zavzela za Macedonco. Časopisi, ki so naklonjeni Maked., pišejo, da ostane ruski reformni program brezuspešen, ker se na Turškem ne morejo izvesti reforme zlepa, a za silo Rusija ni pripravljena.

Razlastitev Poljakov na Pruskem.

Berolin, 22. aprila. Naselbinska komisija je že izdelala obsežne načrte za razlastitev poljskih posestev ter izročila načrte vladi. Najprej pridejo na vrsto poljski graščaki in veleposestniki, ki so si zadnja leta kaj sveta nakupili. Manjša poljska posestva pridejo na vrsto šele v nekaterih letih.

Nemiri na rusko-turški meji.

Petrograd, 22. aprila. Iz Kavkaza prihajajo vznemirljive vesti o prodiranju turškega vojaštva čez mejo. Namestnik je prosil za mobiliziranje ruskih posadk. Iz Petrograda je odpoval veliki knez Nikolaj Nikolajevič; baje ima ukaz, da prevzame mobilizacijo na Kavkazu.

LISTEK.

Slike z ljubljanskega Grada.

I. Zmaj.

Bilo je za časa kralja Sama. V Ljubljani na Starem trgu so zborovali po stari šegi pod lipo mestni očetje. »Kaj nam je početi? Ljubljana bo ob vsa dekleta. Zdaj je na vrsti županova Zora. Joj mene! kakšna sramota, da si nihče ne upa na zmaja, ki nam je požrl že toliko devotk, tarna! je starejšina Vitoslav. Prepadeni so se spogledovali ljubljanski mestni očetje in ugibali, kaj bi bilo storiti, da bi se zatrla grozna pošast, besneča na griču gori nad Starim trgom. »Ali si ga videl, sosed, kakšen je ta nepridiprav?« Da, Slavomir. »Ko je zadnjič prvo pomladno solnce posijalo, stopil sem na Golovec in pozorno gledal tjakaj na onostran, kjer je tisti pošastni brlog. Grozno tuljenje sem začul, ves golovski hrib se je zmaljal, meni je sapa zastajala. Kar se prikaže iz podmola odurna glava, težko valjasto truplo, odeto z luskinastim oklepom, se je privleklo za njo, naposled se privleče rep — zmaljal se je prišel solnčnik po dolgem zimskem spanju, takrat sem

videl to mreino, kakšna je: črn, rdeč in rumen. Zrelo je imel široko odprto, kakor bi hotel pogoltniti vse naše mesto, vso našo domovino.« Ni še dogovoril Slavomir, ko prijezdi kraljev odposlanec javit mestnim očetom, da je poslal kralj Samo svojega najboljšega junaka na pomoč Ljubljani. Starejšine so se zdajci dvignili, da ob mestnih vratih sprejmo rešitelja-junaka. Radost je zavladala po vsem mestu, plohe cvetja so se vsipale z oken na junaka Oroslava, ki je jezditl ponosno po Starem trgu.

Borba z zmaljem je bila ljuta; ko je izprevidela pošast, da ne užuga junaka, je planila v svoj brlog in zemlja, ki je prejele tu rešala, se je zatvorila nagloma. Prav nad tem brlogom se dviga sedaj kapelica sv. Jurja na ljubljanskem Gradu. Pod njo tiči v globočini zmalj, prav tak je, kakršen se vidi na podobi v oltarju sv. Jurja, — pridi, prijatelj, in oglej si ga na belo nedeljo.

Zdi se, da tisti zmalj še ni mrtev, — imeti mora kak skriven preduh, — ki po njem vhaža iz svojega podgrajskega bivališča. Nedavno — menda prav na veliki petek ponoči — je tulil krog jubilejskega mostu: haj! haj! in skoro do smrti oklal nekega poštenega Slovence.

Pridi, slovenski junak! Reši nas zmalja!

II. Eremit.

Prav pripravno kočico si je postavil na ljubljanskem Gradu puščavnik, — kako mu je bilo ime, ne poroča Valvazor, ki pravi le, da se je leta 1237. nahajala na Gradu puščavniška hišica, kjer je bival bogaboječ puščavnik, ki si je to stanovanje sam zgradil in notri prebival, — ali iz drugih verodostojnih virov smo povzeli, da mu je bilo ime Soran, in navzlic Valvazorju, ki stavi to eremitažo nekam v obližje nekdanje smodniščišče, trde isti na pergamentu ohranjeni istiniti viri, da je bila puščavniška kočica v bregu prav nad kanonika Sušnika vrtom in korarsko hišo. Posamič, včasih pa tudi tolpona so prihajali k temu pobožnemu puščavniku ljudje iskat pomoči v raznih nadlogah. Bil je na glasu zaradi svoje modrosti in, ko je govoril čestokrat okrog svoje eremitaže zbrani množici, zasajala se je njegova beseda globoko v srea zbranim poslušalcem. Z Grada ni hodil. Pač enkrat se je nenadoma prikazal pod lipo na Starem trgu. Počasi je pristopal, oprt na palico, težko je hodil, pohabil si je namreč nekoč nogo ob korenini, moleči z grajske rebri. »Nekaj posebnega, nekaj posebnega! Kdo ve, kdaj je bil oče Soran zadnjičkrat na Starem trgu.« Puščavnik je odprl svoja usta in svaril rojake, da naj ne verjamejo tistim, ki delajo

zdražbe med brati na korist tujcem, katerih se je baš tisti čas mnogo priteplo v Ljubljano. »Svoji k svojim!« jim je klical, »kdor pravi, da ljubi boga in sovraži brata, je lažnik. Kako more ljubiti Boga, ki ga ne vidi, ako ne ljubi svojega brata, katerega vidi.« »To je mož božji, njegova beseda velja, njega poslušajmo!« so menili stari Ljubljaneci.

Neki pregnani eremit se je naselil v naših dneh malo višje, kakor tisti, ki govori o njem Valvazor, in pravijo, da se na belo nedeljo oglasi v kapelici sv. Jurja ob 10. uri, ali kaj-li?

III. Pod lipo grajsko.

Poseben slovanski znak je imela stara Ljubljana: lipe, mogočne, kosate lipe, ne samo na Starem trgu, nego tudi na drugih večjih javnih prostorih, tako pred stolno cerkvijo. Ta lipa je bila posebno lepa. Zrušila pa se je ob silnem viharju dne 18. maleda srpana 1672. pet minut pred deveto uro zvečer. Ljubljaneci so bili žalostni, ko so šli drugo jutro k maši v Šenklaž in so videli staroslavno ljubljansko lipo zleknjeno med cerkvenim obzidjem in korarskimi hišami, ali tolažila jih je misel: lipa na Gradu še stoji! Prav pred Gradom na tisti mali planoti se je dvigala, kakor poroča Valvazor, in bila je velika in prijetna, a najprijetnejša takrat, ko so pod njo »gosli in cim-

bale pele«, na Jurjevo nedeljo in so privrele pod njo ljubljanske lepote. Razvilo se je vselej ob tem pomladanskem godu veselo, brezskrbno življenje. Kakor na velikonočni ponedeljek v Lovsevi jami za Sv. Kristofom, prav tako je bilo o Jurjevem zbrano mlado in staro, kar je le moglo prilezti navkreber, na ljubljanskem Gradu. Duhovnik je opravil v grajski cerkvi, kar je bilo treba, a zunaj so se oglašili mestni godeci in začel se je raj pod lipo. Mlajši naraščaj se je zabaval ob stojnicah, sekal pihuhe in pomaranče, starejši so si ogledovali okolice, vmes se je oglašala pesem — najraje ona o sv. Jurju, k je zopet prijezdil na zelenem konju.

Stare lipe ni več pred ljubljanskim Gradom, a zabave utegnejo biti prihodnjo nedeljo slične nekdanjim staroljubljanskim.

Premaganci.

Novela; spisal Fr. Reimec.
(Dalje.)

»To je resnica,« jo je prekinil Kotnik, »toda resnica je tudi, da nisva nikdar govorila nobene besede o ljubezni.«

»Ah, saj ni treba o ljubezni govoriti; zaljubljenici se tudi tako razumejo.«

Kdo bo predsednik Zedinjenih držav?

London, 22. aprila. Dosedanji vojni minister Taft je izročil predsedniku Rooseveltu prošnjo za odstop, obenem pa objavil svojo kandidaturu za republikanskega predsednika.

V zmislu § 17. društvenih pravil se sklicuje

občni zbor delniškega društva Narodne tiskarne na dan 25. aprila 1908 ob 6. uri zvečer v prostorih Narodne tiskarne.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca Narodne tiskarne za l. 1907.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividende.
4. Volitev pregledovalcev računov.
5. Posamezni nasveti.

Opomnja: § 16. Kdor hoče na občnem zboru glasovati, mora svoje delnice vsaj pet dni pred občnim zborom vložiti v društveno blagajnico.

Upravni odbor Narodne tiskarne.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 23. aprila.

— »Uskrsna slovensko-hrvatska razmišljanja«. Pod tem naslovom je priobčil profesor dr. Fran Ilešič v »Hrvatski« v zelo zanimiv članek, iz katerega posnemamo važnejše točke, ki so, dasi so pisane v prvi vrsti za Hrvate, mutatis mutandis uvaževanja vredne tudi za Slovence. Dr. Ilešič piše med drugim: »Lani sem na skupščini »Društva hrvatskih srednjoučiteljskih profesorov« omenjal, kako tudi Hrvati brez pomisleka in brez potrebe mešajo v govor tuje izraze, ki jih nihče ne piše in ki so pregnani iz književnega jezika. To stvar, ki je zlasti razvita med ljubljanskimi in zagrebškimi damami, presojam s stališča duševne discipline in značajnosti in jo zato smatram za predmet, ki je vreden vse pozornosti in je opasen znak naše kulturnosti. Posebno je za Slovence, ki vidijo v Hrvatu pravo posebljeno slovanstvo, naravnost pohujšanje in teško razočaranje, ako čuje Hrvata, da govori na primer o zagrebških »haustorih«. Iz temnice teh napak kličem jaz našo dušo, iz mrtvila jo kličem k zavednemu življenju. Greši se na obeh bregovih Sotle. S polnim pravom zahtevamo, da je treba respektirati naša krajevna imena na naši zemlji. Čudno je samo to, da se čisto niti mi sami ne ravnamo po tem; to je velika pregreha, zakaj vsaka zdrava reforma pričenja od znotraj... Kavarska politika se čisto s prezirom imenuje v javnem življenju, a kavarsko življenje se ne more prezirati v javnem ali političnem delovanju. Saj ni vseeno, da-li se ljudje sestajajo ali ne sestajajo, da-li se razgovarjajo ali ne razgovarjajo, da-li čitajo ali ne čitajo in kaj čitajo ali česa ne čitajo. Kdor bi se vglobil v prve početke raznih javnih akcij, bi opazil, da je

njih prve sledove najti v gostilni ali v kavarni. Danes hočem spregovoriti o čitanju časopisov po kavarnah. V Ljubljani imata, kolikor mi je znano, dve kavarni vse zagrebške dnevnike, a tudi beletristične liste; druge kavarne imajo na pr. »Obzor« ali »Pokret« ali »Agramer Tagblatt«. V Zagrebu je, kakor se mi zdi po kavarnah samo »Slovenski Narod«. Kje pa so naši beletristični listi? Seveda bi se morali tudi časopisi ozirati na sosedne zemlje. »Slovenski Narod« na primer ima v Zagrebu svojega stalnega dopisnika, ki nam pošilja daljša poročila za sobotne številke... Ni dovolj, da »Matic« zamenjava svoje knjige, dandanes se vrlo brzo živi, zato bi bilo potreba najti sredstev, s katerimi bi se pospeševalo medsebojno spoznavanje v sorazmerju s hitrostjo življenja. To nalogo bi naj prevzelo naše časopisje...

— Iz klerikalnega konsuma. S Podkorena se nam piše: Redkokdaj pride iz naše vasi kak glas v širšo javnost. In tudi danes bi se ne zgodilo, da niso tukajšnje razmere tako kričeče, da morajo najti odmeva v javnosti. Tu obstaja še zdaj eno izmed onih razupitih konsumnih društev, s katerimi je svoj čas preplavalja duhovščina kranjsko deželo. In prerokovalo se je, da bodo ta društva rešila kneta draginje in mu pomagala do blagostanja. Pa preroki so slamo jedli; kajti zgodilo se je ravno nasprotno. Namesto blagostanja so prinesla ta društva ogromna zadolženja, nesrečo in kletve, kakor drugod, tako tudi Podkorenem in v Gozdu, kjer je podružnica podkorenskega konsumnega društva. Človek bi mislil, da skrbi to društvo res za kmečke koristi, v resnici se pa ne dobi ne kmečkega orodja ne drugih potrebščin, ki jih kmet dostikrat nujno potrebuje. In to mora kupovati drugod, v oddaljenih krajih. Namesto tega pa je konsum prenapolnjen z delikatesami in smrdečimi posodami za špirit. In kakšen je špirit! Moj Bog! Včasih ko siradka, včasih rjav, gost in smrdeč kot navaden »brenšpirit«. Človeku se stedi oni, ki pije petrolej, a ravno tako je ostuden, kdor pije to ostudno nesnago. In vendar se proda! Saj se dobi takorekoč zastoj »na bukvice«. Kaj zato, če se hiša zadolži! In celo ženske ga pije in nekatere ga nosijo že kar v loncih na dom! Naj nihče ne misli, da hočemo spraviti naše vasi ob čast in ugled, a to početje moramo ožigovati, izžgati moramo to gnilo smrdečo rano z žarečim železom, dokler ni prepozno. Vse kaže, da konsumno društvo ni trgovina za kmečke potrebe, ampak prav navadna šnopsarija in delikatesna trgovina, in kot taka kot nalašč poklicana, da oropa ljudi telesnega in duševnega zdravja in jih pahne v prepad siromaštva. Dobro koruza ali sploh dobro blago se v konsumu redkokdaj dobi; zato pa kupujejo člani raje drugod, kar nam priča, da cene ne odgovarjajo kakovosti blaga. In to manj vredno blago, kupi oni revež, ki nima denarja, da bi drugod kupoval. In tako leže čimdalje bolj v dolgove in konsum ga vedno trdnjeje drži s svojimi kremplji. Če pa pride slučajno dobro blago v konsum, ga trije ali štirje kar vsega pokupijo. In ti reveži se pod nosom obriši! Te razmere kriče in jasno razsvetljujejo pogubno delovanje takih iz farovža ustanovljenih društev. Pa saj drugače ne more biti, ko določujejo cene in odločujejo vse stvari ljudje, ki so z načelnikom vred za ta posel najmanj sposobni in najmanj poklicani. To nam potrjuje tudi dejstvo, da računi niso v redu.

— Cestni odbor litijski. Deželni odbor je poklical v ta odbor Marka Drnovška, župana na Savi in Leopolda Hostnika, župana v Šmartnem pri Litiji.

— V Krški cestni odbor pridejo, poklicani po deželnem odboru: Janko Hočevar, državni poslanec v Krškem in Fran Šiška, župan na Raki.

— Deželni odbor je poklical v cestni odbor radeški Jakoba Rišnarja, posestnika v Radečah in Iv. Simončiča, posestnika v Hotečju.

— Cestni odbor senožeški. Deželni odbor je imenoval v ta odbor Jakoba Turka v Hrenovcih in Iv. Zelena ml. v Senožčah.

— Lesni trgovec g. Žagar hoče upeljati na deželni cesti Rakek-Stari trg tovorni avtomobil. Deželni odbor je razpisal ogled na licu mesta, da se dožene, če je tak promet na omenjeni deželni cesti mogoč in pod kakimi pogoji, da naj se upelje.

— Mlekarski tečaj na Vrhniki. Deželni odbor je sklenil: Deželni odbor po grofu Barbu uredi razmere pri mlekarskem tečaju na Vrhniki in odslej sam vodi kmetijsko-poučne tečaje ter stopi v to svrhu v dogovor s korporacijami, ki pridejo v tem oziru v poštev.

— Iz šolske službe. Učiteljica gđ. Uršula Mazi v Sostrem je zaradi bolezni dala dopust in pride na njeno mesto kot suplentinja gđ. Antonija Adamič iz Hrušice. Istotako je zaradi bolezni dobil dopust nadučitelj g. Henrik Likar v Grahovem in pride na njegovo mesto kot suplentinja absolvirana učiteljska kandidatinja gđ. Ivana Ga-

Dognali smo, da znaša pri podružnici v Rutah primanjkljaj 1200 K. In tedaj je nastalo med člani velikansko razburjenje in nekomo so se hlačice tresle. In glej čudo, pred kratkim, neposredno pred občnim zborom je dobilo društvo po poštni nakaznici iz Trbiža 1000 K! Na nakaznici je bil podpisan Ivan Previdni! In ta Janez Neprevidni — a pardon Ivan Previdni, pravi, da pošilja društvu 1000 K, češ, da mu jih je dala društvena prodajalica v Rutah toliko preveč, ko mu je menjala neki denar, on pa jih pošteno vrača, da ne pride prodajalica v nesrečo! O jej, o jej, o ti neprevidni Ivan Previdni! Primanjkljaj pa še vedno znaša 200 kron v Rutah, in sicer že par let. Mogoče je tudi te dobil Ivan Previdni preveč pri zmenjevanju, ali pa kdo drugi. Sicer pa ne bodimo tako radovedni in potrpiamo; mogoče nam jih v kratkem kdo pošlje, znabiti kak Ivan Poštenjakovič.

— »Südmark« v Št. Ilju. Zadnji »Slovenski Gospodar« poroča, da je kupila »Südmark« zopet eno najlepših slovenskih veleposestev, namreč Wagner-Minerlovo v Zmrzleku za 60.000 K. Tudi na Kresnici (menda pravilno na Kršnici) je prišlo te dni zopet troje slovenskih veleposestev v »Südmarkine« kremplje. — V istem listu čitamo, koliko škode dela nova sulferajnska šola na Sladki gori. »Slovenski Gospodar« dostavlja: »Rodoljubu se srce krči, ko vidi, kako se narod vsled nemških šol potaplja v nemškutarstvo in nevedo. Kje je naš rešilec?« — Imamo ga: Ciril-Metodova šolska družba, proti kateri pa ravno gg. duhovniki strastno hujskajo. Sedaj jo še oškodujejo z vžigalnicami. Komu to koristi? Človeku je še bridkeje pri srcu, ko vidi, da ljudje od meje kličejo po pomoč pri onih ljudeh, ki jim jo iz strankarskih ozirov odrekajo. Pa kaj je kakemu Korošču ali Verstovšku do obmejnih Slovencev!

— Družba sv. Cirila in Metoda je izdala, hoteč ustreči slovenskemu občinstvu, Bleiweis-Vodnikove razglednice. Velikonočne in spomladanske so se vse razpečale, zato se upa, da bodo tudi te šle hitro izpod roke, posebno, ker je letos 150letnica Vodnikova in 100letnica Bleiweisova. Prosi se torej družbene podružnice in trgovce, da jih naroče in na ta način omogočijo zavednim Slovincem, da si lahko vsakdo in v vsakem kraju nabavi slike naših prvakov.

— Podružnicam naše šolske družbe. Piše se nam: Da se oživi delovanje tudi malomarnih podružnic, svetujemo sledeče: Vsaka podružnica si izbere poleg nabiranja donoskov glavni položaj, še kakšno posebno nalogo, ki se strinja z namenom naše šolske družbe. Podružnica v krajih, kjer je kak družbeni zavod, prevzemi vse ali vsaj del stroškov zanj, kjer pa narodnost ni v nobeni nevarnosti, si lahko podružnica izvoli kak drug kraj ob narodnostni meji ali drugod, ga vzame takorekoč v zaščito in ga po svojih močeh moralno in gnotno podpira v narodnem boju. Na ta ali sličen način, ki ga naj posamezna podružnica dogovori z osrednjim vodstvom, se utegne zanimanje, a tudi — radodarnost članov izdatno pomnožiti.

— O knjigah »Slovenske Matice« je napisal dr. Karaske v Moravski Orlici obširen referat, kjer tudi poziva Čehe, naj se mnogoštevilno na našo Matice naročijo.

— Poučno potovanje kranjskih gostilničarjev. Na Dunaj so se odpeljali v torkledeči udeleženci »gospodje Kenda, Krvarič, Plankar, Pogačnik in Trontelj iz Ljubljane, Doktorič, Hajnrihar, Kos, Markež, Mencinger in Ravhekar iz Bohinjske Bistrice, Peternel, Repe, Rus in Vrtnšek z Bleda, Jan, Kunstelj in Žumer iz Gorij, Jane in Kunstelj iz Radovljice, Jalen iz Rateč ter Straus iz Podbrda. Spremljata jih tajnika deželne zveze dr. Marn in Mencinger. Na dunajskem kolodvoru so bili sprejeti od tajnika državne hotelske zveze g. Gottlieba in načelnika deželne zveze kranjske g. pl. Trnkoczyja. V hotelu Hammerand je bil pozdravni večer. Predsednik državne hotelske zveze g. Hammerand je pozdravil Kranjce v presrečnih besedah, poudarjajoč, da naj se vsi avstrijski gostilničarji in hotelirji krepko zavamejo za to, da se veljava stanu pomnoži, potem pridejo tudi boljši časi. Hotelir Wieneringer je izjavil, da si Dunaj šteje v čast sprejeti za napredek tako vnete stanovske tovariše. Zahvalili so se g. pl. Trnkoczy in hotelir Peternel je v izvrstnem govoru vabil dunajske kolege, naj pridejo

posetit tudi Kranjsko. Končno je direktor Gottlieb razvil program dunajskega bivanja. V pozni uri so si ogledali izletniki obširne kleti g. Hammeranda, ki segajo tri etaže pod zemljo. Udeleženci stanujejo v hotelih »Oesterreichischer Hof«, »Dungl« in »Hammerand«. V sredo so čakali pred hoteli tirje upreženi razgledni vozovi potovalne pisarne Russel udeležence. Peljali so jih po celem »Ringu« v krasno kavarno »Prückl« (I. Stubenring). Kavarnar se je potrudil ustreči izletnikom z izvrstnim zajtrkom. Celu skupino je dal tudi fotografirati. Vsa ekspedicija se je peljala potem v gostilničarsko šolo, kjer so se vršila predavanja v kuhinji in kleti po strokovnih učiteljih. Pri odhodu se je serviral prigrizljaj ter so poučno pozdravljali Kranjce načelnik zadruga g. Schack in ravnatelj Hess. Zahvalil se je v imenu gostilničarjev g. Kenda. Program se nadaljuje; vsi kranjski udeleženci so polni hvale na častnem in priskrbenem sprejemu.

— Odbor društva za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana se je v svoji večerajši prvi seji konstituiral tako: Predsednik deželnsodni predsednik A. Levičnik; njegov namestnik: stolni kanonik in ravnatelj A. Kallan; tajnik: sodni tajnik F. Milčinski; blagajnik: blagajniški asistent F. Bregant; odborniki: mestni fizik dr. Otm. Krajec, nadučitelj A. Likozar in podpredsednik »Vincencijeve družbe« Janez Rögger st. — Po zmislu pravil so bili povabljeni k odborovi seji tudi knezoškofijski ordinarijat, kranjski deželni odbor, mestna občina Ljubljanske, okrajno glavarstvo in okrajno sodišče v Ljubljani, ter okrajni šolski nadzorniki mesta in okolice Ljubljanske. Od teh virilistov so se udeležili odborove seje gg. stolni kanonik Josip Šiška kot zastopnik knezoškofijskega ordinariata, deželni odbornik dr. E. Lampe, kot zastopnik deželnega odbora in sodni pristav V. Levičnik, kot zastopnik okrajnega sodišča v Ljubljani. Odbor je resil pet nujnih slučajev mladinske zanemarjenosti in prevzel plačevanje potrebnih oskrbnih na društveni račun. Nadalje je sklenil se obrniti v dveh načelnih vprašanjih na deželni šolski svet, oziroma na obrtno nadzorstvo in primernim potom se zavzeti za zakonito ureditev mladinske skrbi v naši deželi po kranjskem deželnem zboru.

— Nekaj opazk o uradniškem gospodarskem društvu. Piše se nam: Malo dni pred občnim zborom uradniškega branilnega konsorcija se je vršil redni občni zbor uradniškega gospodarskega društva. Gospodarsko društvo je imelo skozi dolgo vrsto let deficit, katerega se je nekaj let pokrivalo iz svoj čas visoko naraslega rezervnega zaklada. Ko je ta pošel, so morali zdaj že tri leta nazaj člani vsako leto sedeti v žep in doplačati primanjkljaj. Letos pa se je hvala Bogu pojavil čisti dobiček za 800 kron. Naravno bi torej bilo, da se dobiček naloži v rezervni sklad za kakšne kasnejše primanjkljaje. Člani so na občnem zboru to tudi zahtevali ali vsemogočni Bradaška, ki je tajnik društva, tega ni hotel. Dobiček naj se razdeli med funkcionarje in uslužbence. Bradaška sam je moral dobiti 300 kron remuneracije, ko je že itak od društva plačan. Grozil je, da sicer odstopi. V predsednika gospodarskega društva Putika smo stavili veliko upanjanje. Kazal se je energičnega in razumnega. Dva meseca je vodil sam tajniške posle, brezplačno, da se je dobro poučil o stanju društva in da za nekaj časa ni bilo treba plačevati tajnika. Ali v izbiri svojih pomočnikov nima sreče in energična njegova je šla po vodi. Na stopila sta Poka in Bradaška, kot gospodarja društva. Poka kot odbornik, Bradaška pa kot tajnik in ščotnar. A nista bila dolgo skupaj. Bradaška je spodrinil Poko, in prvi je zdaj v društvu takorekoč gospodar. On gospodari, društveniki pa plačujejo primanjkljaje. Sklenilo se je enkrat, da se bo dobiček razdelil med člane v obliki dividend, ne po deležih nego po visočini konsumnega člana. Pa ne bo nič iz tega. Dividende zračunjene po konsumu niso Bradaški po volji. Pa še drugi razlogi so, da bi moralo uradniško gospodarsko društvo pridno pridno zbirati rezervni sklad. Nekateri člani visijo že leta in leta s svojimi dolgov pri društvu. Dvomljivo je, če se bo moglo vse te dolgove isticati. Posebno Vrabčev dolg je tak, ki povzroča skrbi. Pa ne da bi morali društveniki spet segati v žep, da se pokrijejo luknje, Bradaška si bo pa krpal žep s remuneracijami. Sicer je pa letošnja bilanca napačna ali nejasna. Računski zaključek izkazuje v izdatkih »stroški pri raznih stvareh 6420 K 34 v, v računu o dobičku in izgubah pa čitamo samo 6065 K 70 v, torej diference izkaz za 354 K 64 v.

— Občni zbor pomočniške bolnišnice blagajne gostilničarske za-

»Draga gospa — ne segajte tako daleč,« je vzklil Kotnik skoro nevoljno. »Vsem občevarju med Zoro in med menoj ni bilo najmanjše stvarice, ki bi opravičevala tako domnevanje.«

»Saj ne dvomim o tem; saj sem vam to že rekla,« se je razvnela gospa Ručigajeva. »Toda to na stvari nič ne preminja. Skušali ste si pridobiti prijateljstvo in naklonjenost tistega dekleta, ki vam je brez dvoma jako simpatično; začeli ste v trenutku kakor Zvanut, v trenutku, ko se je razdrla prva zaroka Zorina in je bilo dekle zopet prosto.«

Kotnik je bil v očitvidni zadregi, a dasi je bilo težko odgovorjati navedbam gospe Ručigajevi, se vendar ni vdal.

»Okoliščine govore pač proti meni,« je rekel, »a vendar je vaš sklep neutemeljen. Pozabil sem pač, da ljudje vobče ne verjamejo v prijateljstvo med moškim in med žensko. Grešil sem le, ker s tem nisem računval. V prihodnje se bom drugače vedel in ničesar ne bom več storil, kar bi se dalo količkaj napačno tolmačiti. Ste-li zdaj zadovoljni, gospa?«

»Da, da... ali — odkrito povedano: ne.«

Vstala je naglo, stopila h Kotniku in mu položila roko na ramo.

»Nič nikar ne slepmišite... Povejte mi rajše odkritosrčno, zakaj

ne vzamete Zore, ko ste vendar zaljubljeni vanjo?«

Pripravljen je bil na ta zadnji naskok in ga je pričakoval. Zato ga ni spravil iz ravnovesja.

»Ljuba, milostiva gospa,« je vzklil ml. smehljaje, »kaj vam hodi na misel.«

»Ljubi inženir — to veste, da vas imam rada — jaz vam le pravim, vi ste zaljubljeni v Zoro.«

»Zvanut je še vse drugače zaljubljen, če smem sploh rabiti ta izraz, in pričakuje, da bo pojutrišnjem njegova zaroka z Zoro.«

»Zora mu še ni ničesar odgovorila in se ni še niti najmanj vezala.«

»Zora stori najbolje, če vzame Zvanuta,« je hladno in ostro rekel Kotnik. »Težko, da dobi boljšega moža kakor je Zvanut. Sicer pa naj ga vzame ali ne, to mene nič ne briga.«

»Mislim, da bi Zora rajše vas vzela, kakor Zvanuta,« je mehko in priključivo rekla gospa Ručigajeva.

»Nikar tako ne govorite, gospa,« je nejevoljno vzklil Kotnik. »Zora me ima morda rada kot prijatelja, kar me tudi resnično veseli, a sicer ni med nama ničesar, prav ničesar, ni in ne bo in ne sme biti in ne more biti.«

Ta razburjenost, ki je prevzela Kotnika, ta vehementna, skoro brutalna odločnost, s katero je odklanjal vsako možnost zakonske zveze z

Zoro, se je zdela gospe Ručigajevi skrajno sumljiva. Bolj kot kdaj prej je bila zdaj prepričana, da Kotnik Zoro ljubi, da se ji je približal iz ljubezni in da je tekmoval z Zvanutom z resnimi nameni. Zakaj taji zdaj vse to, kaj je prišlo vmes, da se umika in to v trenutku, ko mu je treba le razprostrti roke in Zora je njegova?

Gospe Ručigajevi je bilo popolnoma jasno, da se je moralo zgoditi nekaj posebnega. Pričali so ji to Kotnikovi izgovori, kazal ji je to pogled na ta temni, upadli obraz, na katerem je čitala, kake boleti in boje je prebil Kotnik v zadnjih urah v svojem srcu.

Dala mu je roko, in zdelo se ji je, da ga trese mrzlota, ko je položil svojo roko v njeno roko. Tiho sta se razšla; nitiobičajnih fraz nista spravila čez ustne.

»Še ni vse izgubljeno,« je rekla sama sebi gospa Ručigajeva, odhajajoč iz Kotnikove pisarne. »Rada se imata; Kotnik se tega zaveda, Zora še ne. A pride ura, ko to spozna, in če bo tedaj žena drugega moža, bo nesrečna za vse življenje. Ne, ne odneham in ne odneham. Ta dva spravim še skupaj, saj sta kakor ustvarjena drug za drugega.«

(Dalje prihodnjič.)

Prage v Ljubljani je bil včeraj popoldne v hotelu „Ilirija“. Vodil ga je načelnik g. Josip Čufar, ki je najpristojnejše pozdravil zborovalce in jim predstavil oblastvenega zastopnika g. mag. svetnika Seška in zaščitnega načelnika g. Tostija. Zastopnik zadnjega obnega zbora se je prebral in odobril. Poročilo o delovanju blagajne v preteklem letu je podal g. Pintar. To leto je v zdravstvenem in finančnem oziru povoljno. Blagajni je zagotovljen trden obstanek. Bolnikov, ki so potrebovali zdravniške pomoči, je bilo 415, težko bolnih, ki so uživali podporo, je 164, 2166 dnovi. Blagajna je imela začetkom leta 574 članov, koncem pa 605 in sicer 169 moških in 436 žensk. Izstopilo jih je med letom 32, pristopilo pa 63. Umrli so štirje člani. V znak sočalj so se zborovali vzdignili s sedežev. Bil je med letom en občni zbor in 4 odbore seje. Z zdravnikom g. dr. Rusom je sklenil odbor pogodbo za 5 let, da bo blagajniški zaupni zdravnik. Dohodkov je imela blagajna 14.148 K 45 vin, stroškov pa 3167 K 51 v, torej 5980 kron 94 v preostanka. Premoženje znaša 7058 K 89 v. Ker so revizorji našli blagajnične knjige in račune v redu, se je predlagal absolutni blagajniku in se sprejel. Nato je poročal g. Pintar o spremembah pravil. Pravila so se sprejela v vsaki posamezni točki in en bloc, kot so bila predlagana. Pri slušajnostih je želel g. Matija Čufar, naj bi se gospodarji ozirali na to, da bi za pomočnike sprejemali take osebe, ki so najmanj dve leti bili vajenci. Le taki naj se smatrajo za izučene. Gospod Tosti je dejal, da se mora stvar urediti, kar je zadružna reč. Naj se vsak slučaj objavi zadrugi. G. Josip Čufar je poudarjal, da bo treba skrbeti za to, da bodo imeli pomočniki zdrava stanovanja. Potem bo manj bolnih in blagajna bo še lepše uspevala. Na predlog g. Sedeja se je potem dovolila načelniku gospodu Čufarju nagrada 400 K za ves pretekli čas, odkar je načelnik. Ko je še g. Kraker želel, naj se uredi delavski čas in naj se da natakajem vsak teden dvakrat po 12 ur prosto in ko je načelnik naznanil, da je dr. Brecl dovolil članom blagajne 25% popusta za vsa pri njem izvršena zobozdravniška dela — je bilo zobozdravstvo končano.

„Društvo slovenskih profesorjev“ bo imelo v soboto, dne 25. aprila ob 8. zvečer sestanek v ljubljanskem „Narodnem domu“. Na tem sestanku se bo govorilo o zlati o spisu sponzorov slovarčkov za latinski pouk v 5. gimn. razredu, dalje o slovenščini pri maturi itd.

Umrli je prejemnik mestnega užitinskega zakupa v Ljubljani g. Viljem Lenassi. Truplo se prepelje v Gor. Logatec, kjer bo pokopano na farnem pokopališču. N. v m. p.

Jurjeva slavnost na ljubljanskem gradu se letos praznuje belo nedeljo po šesti starih ljubljancev. Služba božja bo ob desetih popoldne in ob štirih popoldne petje je prevzelo pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“. Udeležencem bodo na razpolago razne gostilne, ki se ta dan odprejo na Gradu, pa tudi mnogi paviljoni, tako, da bodo dobro preskrbljeno za vsake potrebe. Čujemo, da postavijo ljubljanske Slovence par šotorčkov in znamenju „pri Ciril-Metodovih“. Nadejamo se prijetne improvizirane zabave, katero pospeša razna pevka društva poleg „Ljubljanskega Zvona“. Aranzerja za to slovenost ni, tudi vabil se ne razpošilja, vstop pa je prost, no čim večja bo udeležba, tem več nas bo, pa dobro se bomo imeli.

Poročil se je danes v Imotskem g. Janko Kersnik asistent o. kr. tab. reg. v Ljubljani, z gospojo M. Peto iz Imotskega v Dalmaciji. Čestitamo!

Društvo „Deutsche Mittelschule in Krain und Kärnten“ (Schrauner, Rothaug itd.) in društvo „Kärtner Mittelschule“ priredita dne 28. maja izlet „Wanderversammlung“ na Bled! Koroska in Kranjska si dajata nemško svojo roko!

Razstavljena diploma. V izložihi Schwentnerjeve knjigarne je razstavljena jako okusno izvršena diploma, ki jo je dalo izgotoviti „Politično, gospodarsko in izobraževalno društvo za vodmatski okraj“, ki je imenovalo župana Ivana Hribarja za častnega člana.

Razstava del učencev na obrtni nadaljevalni šoli v Ljubljani se vrši javno v nedeljo, 26. aprila predpoldne na o. kr. državni veliki realki, na 1., 2. in 3. meščanski deski ljudski šoli; vabijo se s tem vsi zainteresirani krogi.

Kava. Neka trdica „za izvoz kave“ v Trstu razpošilja svojo malovredno kavo v vretah po 5 kilogramov vse kraje, oziroma vsiljuje jo prebivalstvu brez naročila. Čez nekaj časa pa dobivajo pogostoma tudi take stranke, katere so kavo že plačale,

opomine, plačile naloge in celo točke brez opomina v hiše in gorje strankam, katere ne morejo dokazati, da je račun že poravnal; plačati morajo visoke stroške kot hvalo za to, da so kavo obdržali in jo ne takoj vrnilo navedeni trdici. Kdor noče imeti škode in neprijetnosti naj torej take pošiljke kave iz Trsta ne sprejme in bolje je, da se obrnemo do naših domačih trgovcev, o katerih smo prebrali, da nas pošteno in solidno postrežejo.

Ker je človeka rešil utopljenja, je dobil Franco Mihelič v Nevljah pri Kamniku od notranjega ministrstva 30 K nagrade.

Kmetijski pouk V nedeljo 26. t. m. bo predaval v Predni pri Novem mestu ob 3. popoldne vodja Rohman o osuševanju travnikov. Pri tej priliki bo tudi razgovor o osnovi drenažne zadrage.

4. letnice učiteljevanja je obhajal 20. t. m. nadučitelj v Velenju Val. Brence V Veleju že slušbuje nepretrgoma 36 let.

V slovenske roke je prešlo nemško posestvo graščina Freienberg ali takozvani „Christenhof“ v Medlogu pri Celju. Kupila sta ga gg. poslanec Bartol in Fajdiga.

Nesreče pri velikonočnem streljanju. Na Stajerskem je navada, da ob Veliki noči streljajo z vsem, kar poka. Pri tem se zgodi obilno nesreč, a fantov to ne izpametuje. Letos se je samo okrog Celja zgodilo sedem nesreč, dve tako težki, da bosta nesrečnika celo življenje ostala po-habljeni.

Roparski napad. Iz celjske okolice se nam piše: Dne 20. t. m. sta šla iz Košnice domov v Poluk posestnik Senica s svojim sinčkom ter njegov sosed Rezar. Hudo je deževalo in trda noč je bila, ko pridele okrog 9. ure zvečer na okrajno cesto, ki vozi iz Laškega v Celje. — Kar štiri fantje podoro Senico na tla, Rezarja pa napadeta dva; a poslednji jima uide. Senico je hotel eden pobiti s kolom, a je mestu njega udaril na tla. V tem se pa Senica vzpne, zlikovci ga pa zgrabijo ter ga odvedejo v svoj stan t. j. v Kalužarjevo koč. Tu zahtevajo od njega, da jim plača liter vina ali pa 1/4 litra žganja. Senica zatrjuje, da nima več pri sebi ko 1 K. Tisto jim vrodi. Nato tolovaji zbeže, a Senica s sinom odide brzi korakov na svoj dom. — Štiri teh tičkov že imajo v varni kletki v Celju. Dva sta iz Trbovelj, a dva baje iz Zagorja na Kranjskem. Dva izmed teh sta delala zadnji čas pri premogovniku v Pečevniku pri Celju. Vse drugo bode že sodnija spravila na dan.

Nagla smrt. V Mariboru je imela hči nekega ondotnega mizarja ljubavno razmerje z nekim podčastnikom, kar ni ostalo brez posledic. Ker je ljubimec dekle zapustil, si je ta tako gnala k sreči, da je skočila v Dravo, a so jo še pravočasno rešili. Dekle bi imelo te dni poroditi. Kar je prišla predvčerajšnjim k njej stara babnica praviti, da je ravnokar zvedela v cerkvi, da se njen bivši ljubimec v par tednih poroči z bogato vdovo. Dekle je ta novica tako razburila, da so jo prijeli krči in v eni uri je bila mrtva. Podčastnik je s svojo nevesto prišel gledat v mrtvašnico svojo zapeljano žrtev.

Umrli je Konjicah filozof Furman.

Kinematografsko gledališče je pogorelo v Ptuj. Skode je 20.000 K, ki jo pa krije zavarovalnica. Ko je lastnikova mati zvedela o nesreči, zadela jo je kap, da je bila takoj mrtva.

Ponesrečil se je v Gradcu spreprodnik Sovino. Zgrabil ga je na kolodvoru stroj in ga tako treščil ob tla, da si je razbil lobanjo in potrl nekaj reber. Sovino je umrl kmalu nato.

Ustrelil se je v Volšperku na Koroskem pisarniški oficijal Karel Zlamal.

Pekovski semočniki v Gorici so komodni gospode. Na Velikonoč počiva delo v pekarnah. Svež kruh se dobi zopet na Veliki ponedeljek popoldne. Ali letos ni bilo svežega kruha celi Veliki ponedeljek. Nihče ni delal. Mačere so hodile kar truma po kruh, pa ga ni bilo. Seveda so bile hude in peki so jih sliskali, da imajo še sedaj polna ušesa; to pa še toliko bolj, ker so bili razglasili, da se dobi svež kruh zopet na Veliki ponedeljek popoldne.

Na licealni knjižnici v Gorici je sedaj kustos katehet Oleri. Za mesto skriptorja je posloilo nekaj mladih slovenskih gimnazijskih profesorjev. Čuje se pa, da se hoče vtihotapiti na to mesto nekega semenikčnika. Ta bi bila lepa, da bi imel potem goriški nadškof knjižnico popolnoma v svoji oblasti.

V Gabrijah pri Ajdovščini na Goriskem so zmagali pri občinskih volitvah naprednjaki. Imed klerikalcev je prišel volit en sam.

Z britvijo nad hčer. V Gorici so zaprli nekega Franca Malnič, ki je hotel porezati svojo

hčer z britvijo. Ko je zagledala hči britve v očetovih rokah, mu jo je hotela istrgati, pa se je pri tem močno ranila na roki. Kaj je napotilo moža do tega koraka, še ni dognano.

V Deberdolu pri Trčku na Gorickem je umrl naglo smrti Jožef Jelen. Pet minut pred smrtjo je hodil še po vasi. Smrt mu je povzročila največje pomanjkanje hrane. Zaprst je bil 4 nedorezane otročice.

Nemški umovniki so v lomili v hišo krmarja Ivana Čaja v Rožni dolini v Gorici ter pobrali salame, slanino, 1 pečeno kokoš, 12 parov jedilne oprave in drugo, v skupni vrednosti 200 K.

Panoverli je 588 K natakari Josip Giller gospodarju hotela pri „Pošti“ v Gorici ter pob. goil. Najbrže je šel v Italijo.

Trije prevzetni tržaški fantje so se bili pripeljali za Velikonočne praznike v Gorico. Tam so hodili okoli ter se povsodi arogantno obnašali. Ko so se naveličali Gorice, so hoteli domov. Ko so čakali na državnem kolodvoru na vlak, so se obnašali zopet tako, da so jih morali redarji svari. Ali na to so bili šele prav predrzni. Slednjič so jih redarji odgnali na redarstvo, kjer so jih kaznovali na 3 dni zapore. Pišejo se: Ivan Frank, Angelj Vekjet in Ivan Cerkevnik. Praznike v Gorici bodo pomnili.

V Opatiji se je na velikonočni ponedeljek poročil Ivan Drnovšek, o. kr. telefonski monter z gospojo Katinko Kolino, doma iz beneške Slovenije.

Zblaznela je v Trstu Katarina Sirk. Istotam je zblaznel tudi delavec Roman Žiga vsled pijančevanja.

Delavci v Trstu se je sam javil policiji 19letni Josip Sobotka z Dunaja. Poneveril je svaku kavararju 340 K.

Zaklani se je mestni klavnicelj ljubljanski od 5 do včevši 12. aprila t. l. 75 volov, 8 krav, 8 bikov, 130 prašičev, 129 telet, 15 koštrunov in kozlov, 100 kozličev; zaklane živine se je vpeljalo 2 prašiča, 67 telet, 46 kozličev ter 392 kg mesa.

Zgorela, ker jo je bilo sram. V Malem Lošnju je vzbruhnil ponoči ogenj v Premudovi hiši, kjer je stanovala slaščičarica Marija Rajnič in pri kateri je bila na počitnicah 10-letna nečakinja. Ta je spala, ko je v njeni sobici jelo goreti. Spravili so jo sicer pokonci, ker pa dekle ni moglo najti obleke in bilo v sami srajci, ni hotelo ven, ker jo je bilo sram pred ljudmi. Skrila se je pod posteljo, kjer je zgorela. Le par košice je ostalo od njenega trupla.

Hranilnica izginila. V Trpinji pri Vukovaru na Hrvaškem je izginila poljedelska hranilnica. Aktivni, za pasiva se nihče ne briga, urad je zaprt, knjige so izginile, uradniki so odpotovali »sam bog ve kam«, edini ravnatelj je ostal, ki pa na vsa vprašanja odgovarja: »Bilo — pa ni več«. Eden izmed upnikov se pa ni dal kar kratkoma odpraviti, zato je zaprosil sodišče za intervencijo. Pa se je grdo nasmodil! Sodišče zahteva 1000 K za konkurzno postopanje. Videč, da tako ne pride do svojega cilja, je skušal mirnim potom doseči od dveh akceptantov, da plačata dolg. Ali spet zastoj, ker sta oba izjavila, da sta njih podpisano narejena ter da sta pripravljena to s prisego potrditi.

Ogenj na I. državni gimnaziji. Danes jutraj pred 5. uro je zapazila kuharica Marija Šinkova po hodnikih I. drž. gimnazije polno dima. Obveščeno je bilo gasilno in reševalno društvo, kojega oddelek je takoj došel na lice mesta in stopil v akcijo. Ker je bila pa nevarnost, da se ogenj razširi, je čuvaj na Gradu naznanil z dvakratnim strelom pretečo nevarnost, nakar so prišli še ostali gasilci v najkrajšem času na pomoč in se oprijeli vsak svojega posla. Gasilec je načeloval g. Ljudovik Stricelj in priznati se mora, da so storili svojo dolžnost že v teku 1 ure. Izpod strehe, po hodnikih in po podzemskih prostorih poslopja je bil valil tak dim, da so morali pristaviti k oknom veliko lestev, pobiti šipe in za prvi slučaj gasiti le skozi okna in šele potem je bilo mogoče iti v notranje prostore. — Vnela se je bila vzpenjača za drva in premog, ki vodi iz kleti do vrha in je vsa uničena, tako, da se škoda ceni na okroglo 3500 K. Goreti je začela spodaj, t. j. v kleti in se je najbrže vnela od preblizo nanešenega pepela, ki je bil gotovo še živ. Ko ognju je prišlo mnogo občinstva raznih slojev, ter je za red skrbelo policija in orožništvo.

Tatvine. Snoči se je vtihotapil v škofijsko palačo neki tat, se skril v peč, ki se kusi s hodnika, potem pa napravil pri peči luknjo in na ta način prišel v pisarno, kjer je ukradel iz predala ene mize 1000 K, iz drugega pa 100 K, nato pa odšel. Tat je pristavil k oknu, ki vodi v Medene ulice, mizo, privezal za mizno nogo v pisarni se nahajajočo vrvi, in jo spustil skozi okno in najbrže po vrvi

splezal na ulico. V pisarni je popustil stare čevlje. — Danes ponoči je bilo v nekem tukajšnjem hotelu neki dami ukradeno črno-žalno žensko zgornje krilo in črno svilnato spodnje, njenemu 8letnemu sinčku pa črnomodričast suknjič. — Včeraj je bilo v frančiškanski cerkvi v kapelici »Praškega Jezuščka« pokradene najmanj za 200 K srebrnine in zlatnine, katere so tja v dar prinesle razne stranke in sicer: 10 srebrnih in dve pozlačeni broži, 15 prstanov, med temi nekaj zlatih, 4 zlate brože, ženska, bolj stara srebrna ura, nekaj kratkih zlatih verižic in več dolgih srebrnih verižic. Pred nakupom se svari.

Vozniki in gospodarji, pozor! Nekateri vozniki imajo navado, da z dvorišč na cesto nepremišljeno pridre in gredo s tem sami svoji nesreči nasproti in tudi za pešce in električno železnico je v tem oziru velika nevarnost. Tako je z nekega dvorišča na Dunajski cesti tudi predvčerajšnjem nepremišljeno pridrevil neki voznik ravno v trenutku, ko je mimo prišel voz električne železnice in ko bi voznik ne bil električnega voza tako naglo ustavil, bi bila nesreča neizogibna. Torej pozor!

Radovednost je gnala danes zjutraj k ognju na I. drž. gimnaziji samskega plesarskega pomočnika Franceta Plevla, rojen 25. aprila 1875 v Krašnji in v Dobrunje pristojnega, katerega je, ko se je vračal, pozdravil policijski stražnik in odvedel v zapor. Navedenca zasleduje namreč tukajšnje deželno sodišče v policijski tiralnici zaradi hudodelstva tatvine.

Čigava so očala? Dne 17. t. m. je prinesel neznan deček nekemu tukajšnjemu optiku prodajati zlata očala. Ker se je optiku zadeva zdela sumljiva, je očale pridržal, dečku pa rekel, naj pride po denar pozneje. Ker ga dosedaj še ni bilo po denar, se sumi, da je prišel navedenec do očal po nepoštenih poti. Lastnik naj se zgloži zanje pri policiji.

Karambol. Včeraj dopoldne so na Mestnem trgu skupaj zadeli trije vozniki in to le po krivdi enega, ter je eden pri sunku drugemu zvrnil z voza gramožno trugo, enemu pa se je zlomilo oje in en konj na prsih poškodoval.

Srebrna doza za cigarete, vredna 28 K, je bila danes ponoči v kavarni »Merkur« vzeta z mize nekemu gospodu, ko se je odstranil za par trenutkov proč. Tisti, ki si jo je prilačil, se poziva, da jo prinese ali pošlje v naše upravništvo, sicer bo imel sitnosti.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo v Kočevje 9 Hrvatov in 18 Lahov. 12 Hrvatov je šlo v Heb, 40 pa v Möllbrück.

Izgubljene in najdene reči. Našla je ga. Mihaela Svetličičeva črn dežnik in ga oddala pri magistratu. — Vajenec Jakob Purgar je izgubil prost bankovec za 10 K. — Stotnikova hči gd. Ana Ertljeva je izgubila črno usnjato ročno torbico, z manjšo svoto denarja. V torbici je bilo tudi več novih pisemskih znamk. — Krojaški mojster g. Josip Petauer je izgubil prost bankovec za 20 K. — Šolska učenka Julijana Grilova je našla na glavni pošti ženski solnčnik. — Našel je šolski učenec Rudolf Ahčič zlato žensko uro. — Izgubila je Pavla Zenko zlato uro na črni vrvi.

Drobne novice.

— **Nadvojvoda Fran Ferdinand** pride dne 10. maja k otvoritvi razstave v Prago ter bo bival na Hradčini, dokler bo trajala razstava.

— **Nadvojvoda Jožef Ferdinand**, ki je bival nekaj časa v Ljubljani, je dobil 6 mesečni dopust ter baje sploh odloži častniško šaržo, ker je baje pozval 45. pešpolk, ki mu je poveljnik, naj pripravi pojedino v slovo.

— **Zaradi atentata na gališkega namestnika** je mnogo oseb prestopilo iz grško - katoliške k rimsko - katoliški veri, da s tem pokažejo, da obsojajo malorusko propagando.

— **Nemški prestolonaslednik** je končal svoje študije na tehnični visoki šoli ter bo sedaj študiral v ministrstvu notranjih del upravno službo.

— **Veleizdaja** v Petrovaradinu so zaprli kadeta Mirkovića, ki je privojarjal podčastnikom in vojakom 70. polka, naj v slučaju vojske s Srbijo prestopijo na stran Srbije. Izročili so ga vojnemu sodišču.

— **Negoda z avtomobilom.** Bliži Bescije je padel v globok cestni jarek avtomobil z 20 osebami. Voznik je ubit, osem oseb pa je hudo ranjenih.

— **Strahovit vihar** je razsajal dne 21. t. m. v temešvarski okolici. Na postaji Valkany je vihar prevrnil 21 voz tovornega vlaka, vsled česar se je moral ves promet ustaviti. Stolp rumunske cerkve se je zrušil na šolo.

— **Cigani roparji.** Včeraj se je pričela pred deželnim sodiščem v Budapešti obravnava proti 18 Ciganom in Ciganom, ki so lansko poletje v pusti umorili gostilničarja Sarvasa, njegovo ženo, rejenko in voznika, nakar so hišo oropali, končno pa zažgali.

— **Ustrelil se je** bivši srbski poslanec v ogrskem državnem zboru Pavlovič.

Telefonska in brzojavna poročila.

Napredna zmaga v Ribnici.

Ribnica, 23. aprila. Pri občinskih volitvah je zagotovljena popolna zmaga napredne stranke. Celo v III. razredu je propadla klerikalna stranka s svojo listo, ki jo sestavlja kaplan Orehek. Napredni kandidati so dobili po 149 glasov, klerikalni pa samo 19. Vse podobčine so volile napredno.

Obč. volitve na Koroškem.

Wernberg pri Beljaku 23. aprila. V veliki občini Wernberg na skrajni slovenski meji — so razveljavljene obč. volitve. Ker so zadnjič zmagali vrli in radikalni načini, tudi sedaj bomo, ako »Korošci« in »Mirovi« storijo svojo dolžnost. Živela prava, poštena naprednost.

Kranjski gostilničarji pri ministru za javna dela.

Dunaj 23. aprila. Minister za javna dela dr. Gessmann sprejme jutri popoldne kranjske hotelirje in gostilničarje, ki so se udeležili poučnega potovanja na Dunaj, v poslopju za pospeševanje obrti.

Zasedanje delegacij.

Dunaj 23. aprila. Prihodni teden bo skupna seja avstrijskih in ogrskih ministrov, na kateri bodo razpravljali o vprašanju, kdaj se naj zopet skliče delegacije.

Ogrski ministrski predsednik na Dunaju.

Dunaj 23. aprila. Danes se pripele semkaj ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle. Jutri ga sprejme cesar v posebni avdijenci. Nato bo konferiral z ministrskim predsednikom baronom Beckom in z ministroma Aehrenthalom in Schönhaichom.

Konec parlamentarnih počitnic.

Dunaj 23. aprila. Predsednik poslanske zbornice dr. Weisskirchner se vrne jutri na Dunaj. Jutri se vrne z Brionskih otokov tudi ministrski predsednik baron Beck. Ostali ministri so že na Dunaju.

Novi gališki namestnik.

Praga 23. aprila. »Narodnim Listom« brzojavljajo z Dunaja, da je imenovanje dr. Bobrinskoga za gališkega namestnika gotova stvar. Deželni maršal grof Stanislav Bardeni je ponudeno mu mesto odklonil.

Spomenik grofu Potockemu.

Lvov 23. aprila. V namestniški palači se je sestel včeraj odbor, obstoječ iz oseb iz najuglednejših krogov, ki je sklenil, postaviti umorjenemu grofu Potockemu spomenik. Izda se na narod poseben oklic, v katerem se ga poziva, da prispeva za spomenik.

Amnestija na Ruskem.

Petrograd, 23. aprila. Vest, da bo car o pravoslavni Veliki noči izdal amnestijo političnih kaznjencev, odgovarja resnici. Pomiloščeni so vsi politični zločinci, ki so obsojeni v 3 letno ječo radi ščuvanja proti javnemu redu in miru.

General Linjevič na smrtni postelji.

Berlin, 23. aprila. »Berliner Tagblatt« poroča iz Petrograda, da je vrhovni poveljnik mandžurske vojske, general Linjevič, nevarno obolen. Včeraj se je moral podvreči teški operaciji. Njegovo zdravje je tako omajano, da se ni nadejati, da bi okrevl. V oporoki je odredil, da se ima po njegovi smrti izdati njegov dnevnik, ki opisuje dogodke v zadnjem desetletju.

Afera Harden-Moltke oživljena.

Moskovo 23. aprila. Maksimilijan Harden in njegov pravni zastopnik dr. Bernstein sta sklenila predložiti državnemu pravništvu motivirano ovadbo proti knezu Eulenburgu in grofu Moltkeju radi homoseksualnih sločinov. Harden ima baje sedaj v rokah neovrgljive dokaze proti Eulenburgu in Moltkeju.

Predsednik Roosevelt proti mornarični predlogi.

Washington, 23. aprila. Predsednik Roosevelt je obvestil voditelje političnih strank, da bo vložil veto proti mornarični predlogi, ker odreja zgradbo samo dveh oklopnih mest štirih.

FRANC JOŽEFOVA
GRENKA VODA
GALICNA NARAVNA
OVADAJUČE SREDSTVO

Kalodont
neobhodno potrebno zobna Crema
za zdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Meteorološko poročilo.

Vidna ud. morjem 206. Srednji kračni tlak 736.9 mm.

april	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
21.	9. zv.	727.0	5.0	sl. jzhod	dež
22.	7. zj.	730.2	3.3	sl. zahod	pol. obl.
	2. pop.	732.6	11.5	sr. zahod	del. obl.
	9. zv.	734.8	6.3	sl. jzhod	jasno
23.	7. zj.	735.6	2.8	sl. svzh.	
	2. pop.	734.1	12.4	sr. zahod	del. jasno

Srednja včrajšnja in predvčrajšnja temperatura: 5.1 mm in 7.0 mm; norm 10.7° in 10.9°. Padavina v 24 urah 7.7 mm in 0.0 mm.

Zahvala.
Za izkazano sočutje ob boleznih in smrti naše iskrenoljubljene hčerke, oziroma sestre, tete
sestre DOMINIKE BAHOVEC
predstojnice v hiralnici sv. Jožefa
izrekamo tem potom srčno zahvalo vsem sorodnikom in znancom, prečastiti duhovščini, kongregaciji sv. Vincencija Pavlanskega, g. primariju dr. Gregoriču, slav. pevskemu društvu »Slavec« za ganljivo žalno petje.
V Ljubljani, 22. aprila 1908.
1458 **Žalujoči ostali.**

Svarilo.

Slavno občinstvo opozarjam, da se govori po Ljubljani, češ, da opustim kolodvorsko restavracijo na Jesenicah, ozir. da jo moram opustiti, ter s tem izjavljam, da je ta govorica gola izmišljotina in laž, in bom vsakega, ki to govori razsija, sodnijskim potom zasledoval.
S spoštovanjem 1454

Josip Šorber
kolodvorski restavratir in hotelir na Jesenicah, Gorenjsko.

Kratki klavir

se cenó prodá v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 7, urarska trgovina. 1339-3

Sprejmeta se takoj

2 modistovki

event. predelavki v modnem salonu A. Vived-Mozetič, Ljubljana, Stari trg št. 21. 1445-2

Išče se v trajno delo več delavcev, žagarjev, cirkularistov, hlapcev pri konjih za gozdarstvo, ogljarje, drvarje, navadne dninarje, proti jako dobremu plačilu.

Več se izve na parni žagi v Koprivniku pri Kočevju ali lastniku Dem. Lušinu v Ljubljani, Jenkove ulice št. 18. 1452-1

VABILO

na
redni občni zbor
okrajne hranilnice in posojilnice v Idriji
registrovane zadruge z neomej. zavezo ki se bo vršil
v nedeljo, dne 3. maja
ob eni popoldne
v uradnih hranil. prostorih.

- Dnevni red:**
1. Poročilo načelstva. 1453
  2. Poročilo nadzorstva.
  3. Potrjenje rač. zaključka za l. 1908.
  4. Volitev načelstva.
  5. Volitev nadzorstva.
  6. Poročilo o izvršeni reviziji.
  7. Slučajnosti.
- V Idriji, dne 22. aprila 1908.
Načelstvo.

trg. oprava
malo rabljena, se cenó prodá.
Kje, pove uprav. »Slov. Naroda«.

Radi preselitve se odda za maj lepo elegantno

stanovanje

s 5 sobami in z vsemi vrstni spajadajimi pritliklinami na Miklošičevi cesti 22/II. leve. 1435-2

Iščem 1457-1

učenko

veščo slovenskega in nemškega jezika za manufakturno trgovino.

T. Ogrin v Novem mestu.

Bolnica za živino
Ordinacija od 9. — 11. dop.
163 Telefon št. 44. 32

Zobni prašek Irex
v avto-pušici.
Idealni izdelek najnežnejše finosti, kar si je misliti moči
Vsak lonček obsega okoli 60 porcij, sadosti za 3 meseca. Cena K 1.20.

IV 1128-4
Moderna svilena krila
iz šumeče suile, dalje krila iz listra, klota in batista. Predpasniki za dame, deklice in otroke — vedno v največji zalogi pri
P. Magdič, Ljubljana, Prešernove ul. 7.

Denar

samo ne osreči, ampak zdravje. Zakaj, kaj koristijo človeku celo milijoni, ako pa se čuti bolnega, slabotnega in bednega. Komur torej ni dano, da bi se veselil zlatega zdravja, kogar mučijo nadležne in dolgotrajne bolezni kakor nervoznost, nevrastenija, bolečine v križu in glavah, žledene in črvene bolečine, slabosti srca in sploh oslabelosti vseh vrst, vsak tak naj poizkusi od največjih tukajšnjih in inozemskih profesorjev preizkušen **elektro-triški življenjski aparat**

Elektro-Vitalizer

avstr. p. 23912, ogr. p. 34972, n. d. p. 181785
s katerim se lahko vsak brez pomoči tujih oseb doma elektrizira in številna zahvalna pisma sijajno potrjujejo zdravilnost tega aparata. 1456

Sprejmeta zavarovanja človeškega življenja po najrazumnostnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po pretoku petih let pravico do dividende.

KLAVIR
(Studenčji, dobro ohranjen, se cenó prodá v Ljubljani, v Wellovih ulicah št. 1, I. nadstropje. 1338-3

Sprejmeta se takoj 14letnega, sdravga dečka v prodajalnico jestvin v Barkevljah pri Trstu kot

učenca

Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«. 1344-3

Slavnemu občinstvu

vljudno naznanjam, da sem otvoril na Mestnem trgu št. 11

gostilno „Pod skalco“

(pri Jaku)

(skozi vežo poleg papir. trg. Fr. Iglic)

ter bodem postrezal točno in pošteno.

Za obilen obisk se priporoča

Jakob Filip

bivši gostilničar „pri Fridrichu“.

Učenca
ne izpod 14 let starega, sprejme Fr. Novak, brivski mojster na Jesenicah, Gorenjsko. 1420-2

Klavir

lep Mignon se cenó prodá v Ljubljani, na Martinovi cesti št. 10. 1337-3

Blagajne, varne proti požaru in vlomu, »Fox« pisalni stroji, ameriško pohištvo za pisarnice ceneje nego kjerkoli. — **Bečko skladišče blagajna,** delničarsko društvo Zagreb, Illica 22. 3424-8

Starorenomirana, dobro ideča

mesarija

v večjem mestu na Spodnjem štajerskem se iz rodbinskih razmer takoj cenó prodá. 1339-2

Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Veletrgovina dalmatinskega vina
Br. Novaković
Telefon št. 244. Ljubljana Telefon št. 244.
Lastniki vinogradov na otoku Braču in v Makarskem primorju v Dalmaciji. Priporočajo slav. občinstvu svoja pristna rdeča, črna, bela in desertna vina; kakor tudi domači tropinovec, konjak, slivovko itd. po primernih cenah. 910 13
Ceniki in vzorci poštnine preste.

VABILO

na
izredni občni zbor
gremija trgovcev v Ljubljani

ki se bo vršil

5. maja t. l. ob treh popoldne v mali dvorani Mestnega doma.

DNEVNI RED:

1. Reorganizacija gremija.
2. Prememba pravil.
3. Raznoterosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi

ODBOR.

Zaradi pozne sezije prodaja najnovejšo damsko, moško, deklško, deško in otroško konfekcijo tudi pod lastno ceno 1002-29

O. Bernatović
„Angleško skladišče oblek“
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Razglas.

V občini Šmihel pri št. Petru na Krasu namerava gospod župnik Karel Lenassi na tamošnjih obširnih skladih apnenca postaviti

tovarno za portland-cement

in hoče ustanoviti, v dosego potrebnega kapitala, društvo.

Vse predpriprave za novo industrijsko podjetje, kakor analize in preiskanje kamena, nakup zemljišč in industrijski železnični tir so že izvršeni. Oni p. n. gospodje, ki se za to podjetje zanimajo in se ga hočejo udeležiti, se lahko o vseh podrobnostih poduče vsak četrtek in nedeljo dopoldne od 9—12. v hotelu Union v Ljubljani, pritličje, desno. 1432-3

Županstvo občine Šmihel.

žagarja
sprejme tako, Ignac Tacar v gr. št. Bokalce pri Dobrovi

Knjigovodja

ali knjigovodnja popolnoma zmožen sestavljanja bilance in dvostavne knjigovodstva, se sprejme za neko trgovico v bližini Ljubljane.

Ponudbe pod „št. 1426“ na uprav. »Slov. Naroda«. 1426-

Delavce

in delavke

tvorniškega posla zmožne sprejme tvornica testenin v Šiški. Plač po dogovoru. 1438-

Več spretnih

kroj. pomočnikov

sprejme v trajno delo Josip Rojina, krojaški mojster v Ljubljani. 1419-

Istotam se sprejmeta

2 učenca